

Mikuláskeresés Garadosban

Sokadik éve a Mikulás Garadosban is megpihen ekkortájt. Idén 2017. dec. 5-én járt erre. Előző napokban leveleket küldött a gyerekeknek, kérve őket mindenféle jótettekre, és jelezve ezekben, hogy idén is rövid pihenőjét megtartja. Bács Henrietta, Kurkó Szilvia, Márton Kinga és Urus Tünde tanító nénik lelkesen szervezték a gyerekek élménydús, izgalmas találkozását a garadosi Mikulással.

Összesen 85 csíkszentdomokosi óvoda, előkészítő és I. osztályos gyerek élvezhette ezt a különös eseményt. Természetesen kíváncsian elkísérték őket a nagyobb testvérek, szülők, nagyszülők.

A kisközösségek formálása a Mikulás elsődleges feladata. Az áldozatkésztségre nevelés, az ajándékozás minőségi mivolta, a meglepetésszerzés, a jó ügyekért való összefogás, mind-mind fontos célja ennek a Mikulásnak. A Mikulássegédek (*édesanyák*) szorgos kezei segítettek elkészíteni a csomagba kerülő csengettyűs nemezlabdát, (*édesapák*) kitartó, kemény munkával építették a kalibát a messziről érkező, de vidám Mikulásnak.

Az öregapó segítői (*tanító nénik*) kijelölték a domboldalon a hozzá vezető utat. Első megállónál mézes pogácsát rejtettek a bokrok alá, hogy a gyerekek kibírják a nehéz utat. Második jel négy apró piros boríték, melyekben a gyerekek névre szóló levelet kaptak a Mikulástól dicsérő és intő gondolatokkal. A nagyfenyőfa lombjai alatt egy nagy kosár virgácsot találtak, és egy levelet, melyben a Mikulás a gyerekekre bízta a lelkiismeretvizsgálatot. Választhatott mindenki lelke szerint. Az utolsó jel egy felhívás volt, melyben azt kérte a gyerekektől, hogy a téli vakációban gondoskodjanak a madarokról is. Hagyott néhány mintát, amelyek alapján kisebb-nagyobb gyerekcsoportokban madáretetőket készíthetnek.

Az végső jel a domb tetején kanyargó füst, ami végleg azt jelezte, hogy közel járunk már. Felkapaszkodva az utolsó muzsdán, káprázatos élmény tárult elénk.

„Nálunk hagyta a szívét, reánk szórta örömét, nekünk adta jókedvét”

